

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMANE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ.
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATA PE SAPTAMANA
Abonament: 150 Lei la an.

Redactor resp. ns.-bi.:
Dr. SEBASTIAN STANCA
Telefon 13-74

Oaspeți nepoftiți

De câțiva ani încoace cutreeră țara în lung și în lat anumiți samsari cari stau în slujba străinilor și cari sub pretestul că vor să ne cunoscă țara, după ce pleacă dela noi, ne hulesc și discreditează în foile mari și răspândite în străinătate. Astfel de samsari la intervale mai lungi ori mai scurte se abat și pela Episcopia noastră. Câte odată în societatea câte unui minoritar cunoscut pretin (?) al nostru — altă dată cu câte o scrisoare de recomandare dela oamenii nostri naivi, cari nici idee nu au, ce luptă dârză și ascunsă dau unii dintre minoritarii contra statului, contra legilor și institutelor de cultură românești. Acești lupi în piei de oaie, — ne spun că viu să vadă la fața locului stările din țara noastră — și mint că fac studii comparative și serioase, iar părerea ce și-o fac, în mod obiectiv și desinteresat o dau mai departe în formă de rapoarte către aceia cari iau trimis.

Vă puteți închipui ce dragoste i-o fi apucat de noi, pe evreii botezați și nebotezați, trimiși din America, din Anglia și din Franța, cari pentru plăți grase pângăresc tot ce avem mai sfânt în țara noastră și incassează după această muncă dolari și schilingi grei — ca să trăiască din belsug.

Dela început am avut o absolută neîncredere față de acești aventurieri dar în timpul din urmă nici n'am mai stat de vorbă cu ei.

Le-am spus curat și limpede în fața însoțitorilor lor: „Dacă vreți serios să cunoașteți țara noastră și asezămintele noastre de cultură — vă poftim să faceți o vizită la bisericile minoritare, la seminariile lor, la birourile lor, la societățile lor fie culturale ori politice, cluburi, casine etc. — și apoi să vă luați osteneala și să treceți și pe la bisericile noastre

scunde, umilite și sărace, pe la seminariile noastre adăpostite ca vai de ele în case închiriate, — în odăi mici și neîncăpătoare și întunecoase — să faceți comparație, și cele experiate să le asterneti pe hârtie. Secretariul nostru, și trăsură ori automobilul vă stă la dispoziție.”

Ce credeți? S'a dus? Dar de unde! A plecat plouat văzând că a fost bine fixat și i-au fost descoperite intențiunile anticipate.

Da, vin să ne calomnieze, să stârnească în minoritarii apetitul de revenire la stările dinainte de război. Chemese ei *Henry Barbusse*, ori *Guernut*, *Torrés* ori *Costa Foru*; nu sunt decât agenți plătiți — și pentru aceștia nu putem să avem decât tot disprețul nostru.

Tatar-Bunarul și ieșirile comitagailor bulgari pe teritoriul țării noastre sunt opera lor distructivă — și *Max Goldstein*, duhul cel rău al anarhistilor fără suflet — și pe aceștia e datoria statului să-i urmărească cu toată asprimea legilor. Până acum biserica a fost contra pedepsei cu moarte, dar va veni vremea, când însăși biserica va cere ca dusmanii țării și ai neamului să fie esterminați fără nici un pardon.

Păstorii sufle'ești

D-zeescul Mântuitor Pentruca să săvârșească opera cea mare — când a sosit plinirea vremii — vine pe pământ, lea trup omenesc și îndeplinește trei activități: de profet, preot și împărat. Deoarece în T. V. profetii, preotii și împărații foarte adesea s'au numit păstori, de aceia profetii ne prezintă pe Mântdătorul ca păstor. Christos însuși, se numește pe sine: „păstorul cel bun“, „păstorul cel mai mare.”

El întemeiază pe pământ împărăția lui D-zeed, adică biserica, al cărei cap este, o conduce și asemenea păstorilor veghiază. Prin aceasta

indeplinește dirigătorie împărătească, numită și pastorală. Isus Hristos le dă Apostoilor săi spre administrare nu numai dirigătorie de învățător și preot, ci și cea împărătească, sau pastorală, prin cuvintele: „*precum m'a trimis pe mine Tatăl și eu vă trimit pe voi.*” Această dirigătorie pastorală se perpetuiază în biserică în acelas spirit și ordin alui Hristos, întrucât păstorii de suflete veghiază asupra credincioșilor lor; îi susțin și întăresc întru cele bune, conducându-i la o cât mai înaltă deplinătate morală.

Dirigătorie aceasta nu este ușoară. Păstorul de suflete ca și un pedagog bun, va fi cu băgare de seamă ca sămânța aruncată să o grijească, să o apere și cultive; ceiace lipsește, să întregească; pe cel slab, să-l întărească; unde primejdia amenință, să apere; unde este lipsă de ajutor, să ajute. În toată vremea și în tot locul, după împrejurări și trebuința, în case și pe câmp, la ocazii de bucurie, sau întristare, prin cuvinte și fapte, să fie la chemarea sa. Prin sfaturi și mângăieri, încurajări și preveniri, imitând pe Hristos, va întemeia pe pământ adevărata viață în sensul evangheliei, având totdeauna în vedere cuvintele: „*lucrează până este ziua!*”

O parte din turma lui Hristos, îi aparține răstorului de suflete, prin urmare lui îi este încredințată mântuirea credincioșilor. Acestia nu-s toți deopotrivă. Unii dintr-insii își duc viața în căsuțe modeste, ducând greul vieții încă dela sânul mamei lor. Alții sunt în stare mai bună și nu știu ce este lipsa. În unele case domnește frica de Dumnezeu, bunăînțelegere și pacea; în altele găsim neapăsare față de cele sfinte, sudălmii, certuri, ș. a.

Întrând în școală, vom găsi copii talentați, dar vor fi alții și cu mai puține facultăți spirituale. Vom găsi copii cu moravuri bune, dar vor fi și strengari: unii harnici și cruțători, iar alții neglijenți și risipitori.

Parohia este ca și un câmp, în care unii arbori aduce fructe în abundență, dar acolo mai este și smochinul care de trei ani nu aduce roadă; este ca și un pământ din care răsar flori frumoase și binemiroșitoare, dar și spini și pământidă. Acest pământ trebuie lucrat!

Deviza de a fi: „*calea, adevărul și viața*”, obligațiunea înaltă de a fi mijlocilor între Dumnezeu și oameni, între cer și pământ, este o chemare atât de grea, încât nici una nu

se poate asemăna cu dânsa. Fără îndoială este grea viața unui navigator, a unui luptător, ori a oricărui muncitor, dar a păstorului sufletesc este cu mult mai obositoare; aceia își obosesc bratele, -aceștia pentru cele veșnice.

Dar pe lângă aceste, păstorii de suflete mai întâmpină și alte greutăți.

Mulți dintre credincioși sunt greoi la cap; chiar și după explicații repetate nu cuprind nimic; sau așa sunt cuprinși deși și de spiritul lumii, încât de loc nu pot ajunge la o credință tare. Conducerea oamenilor la credință și la săvârșirea de fapte bune reclamă multă osteneală. Câtă paciință se recere dela păstorul de suflete spre a conduce la fericirea veșnică pe un păcătos pe patul de moarte, în agonia morții.

Păstorul cel bun va trebui totdeauna să vegheze turma încredințată lui, „*să predice cuvântul cu timp și fără timp, să mustre, să cerie, să îndemne cu toată știința și învățătura.*” Dar nu poți predica fără ca plămânile cu întreg pieptul să nu se comprime prin inspirațiunea și expirațiunea aerului și fără ca să nu asuzi, chiar și iarna. Mai adauge apoi, că ai să îndeplinești și o liturghie, să mărturisești, acesta însă nu se pot fără ca să nu rabzi, irigul iernii și zăduful zilelor de vară, cari negresit influențează asupra sănătății. Se înseală deci mult aceia, cari vorbesc de oficiul ușor, de libertatea, precum și de plăcerile vieții delă sate a păstorilor de suflete. Să meargă acești glorificatori în vreo comună și să însoțească pe păstorii de suflete prin un glod nespus de mare, într'un timp nefavorabil de toamnă sau primăvară, când nici cănele să nu-l scoți din casă, și sunt sigur că altădată păstorii de suflete nu vor mai avea însoțitori.

Da, într'adevăr, este grea această mișune. Dar să ne aducem aminte de Păstorul tuturor, de Isus Hristos, câte a trebuit el să sufere. Îl vedem desculț, și cu capul gol, cutreerând satele și orasele Palestinei, de multeori neavând nici unde să-și plece capul său sfânt. Dacă Isus Hristos, Păstorul cel mai mare a suferit, atunci și urmașii săi vor suferi, căci doară, niciodată nu este sluga mai mare decât stăpânul, și nici ucenicul decât învățătorul. Cu toate aceste păstorii de suflete își împlinesc chemarea, veghliând turma încredințată lor, de multe ori ignorați fiind de cei de sus. Care poate fi cauza ignorării? Poate pentru că astăzi spre această

carieră se îndreaptă de obicei numai cei umiliți: copii satelor și ai mahalalelor din orașe? De aceea poate pătura de sus, nu se îngrijeste de acești luptători vrednici.

Ei însă nu desperează. Merg înainte, dac greul vieții, știind să „*plata lor este în ceruri.*”

Prof. A. Buzdug.

Pentru «Unirea» dela Blaj

„Unirea” dela Blaj, prin glasul unui colaborator al ei, al cărui nume trebuie că sună plăcut, dată ce nu se iscălește, mă atacă pentru articolul publicat în „Renășterea”, No. 44, care a apărut sub titlul „Das Reformationsfest”. Dl. „Anonymus”, mă acuză, că aș fi ignorant, și că nu a-si avea cunoștințe istorice cu privire la evenimentele istorice, premergătoare reformei religioase a lui Luther. Mai ales îmi reproșează afirmația — *pe care „Unirea” o declară absolut neintemeiată și luată din foiletoanele anonime ale presei potrivnice bisericii*, — că papii cu timpul își acumulaseră în mâna lor toată puterea de conducere, dar nu se ocupau de bunul mers al Bisericii lui Hristos, ci exploatau puterea lor pontificală, numai pentru poftele lor lumesti.

Tot ca o *crimă istorică e considerată și afirmația mea*, că indulgențele publicate în ielul arătat de mine, în articolul incriminat, ar fi contribuit la scandalizarea lumii și astfel la succesul reformei lui Luther.

Ori dl. „Anonymus” a gresit de data aceasta integral. Nu foiletoanele anonime ale presei potrivnice bisericii, ci însuși istoricii, profesori distinși ai bisericii romano-catolice afirmă acelaș lucru.

Astfel istoricul Dr. F. X. Funk, profesor la universitatea din Tübingen, (Lehrbuch der Kirchengeschichte, vol. II, Paderborn, 1921, Ed. 7) la pag. 601 afirmă textual:

„Cărmuirea papilor dela Sixtus IV-lea, până la Leo X-lea, e cea mai decăzută epocă din istoria papilor. Ei sunt cu desăvârșire ocupați cu afacerile lumesti și politice și între altele cultivă nepotismul ca un sistem bine venit.”

Acelaș autor, la pag. 603 zice: „Urmasul lui Sixtus, Inocențiu VII-lea (1482—92), un nobil cu viața destul de pătată, a suferit, ca o societate formată din funcționarii superiori ai cu-

rierii papale, să se îndeletnicească cu comerțul rentabil de a falsifica bulele papale.”

Pe aceeași pagină, prof. Funk, în cartea sa apărută cu binecuvântarea episcopului din Rotenburg, zice: „Și mai rele au fost împrejurările sub Alexandru VI-lea (1492—1503), care a ajuns prin simonie la „țiară”. A fost de moravuri dubioase, chiar și în raport cu concepțiile laxe de moralitate ale timpului său. A avut mai mulți copii nelițitimi și a rămas până la sfârșitul vieții sale, un rob pașimăș al desfrăului. Sub tot regimul său, s'a ocupat cu înălțarea în poziții nemeritate ai celor patru copii ai săi, pe cari l-a născut Vanozza de Cataneis, care a fost soția a lor trei bărbați. Unul dintre băieții săi, Cesare, a ajuns arhiepiscop de Valencia și fu chiar ridicat la rangul de cardinal (1492—93).

La pag. 608, prof. Funk zice: „Leo X. (1513—21), care în vârsta de copil a fost ridicat la rangul de cardinal, și la etatea de 37 ani ajunsese papă, s'a dețat fără orice sfială plăcerilor lumesti, și nu s'a lăsat conturbat nici atunci, când cele dintâi succese ale Doctorului Luther l-au ajuns la cunoștință.”

Dar în esență aceleași lucruri le constată și un român unit.

Dl. Ioan Georgescu, care în „Istoria Bisericii crestine universale” (cu deosebită privire la istoria bisericii românești unite cu Roma), Blaj, 1921, varsă o sumedenie de calomnii la adresa Bisericii ortodoxe, s'a adăpat și D-sa din *foiletoanele anonime și veninoase ale presei potrivnice bisericii*, când zice cu privire la timpurile premergătoare reformațiunii lui Luther, pag. 116—17: „Dela Grigorie VII-lea, și mai ales dela concordatul din Worms încoace, papii si-au rezervat tot mai mult dreptul de conducere în biserică. Astfel si-au rezervat dreptul de a recunoaște și întări pe arhiepiscopi și mitropoliti, cari trebuiau să-i facă jurământ de fidelitate”... „Începând cu sec. XII-lea însă papii își rezervau în unele cazuri dreptul de a numi pe noul demnitar eclesiastic, mai ales dacă se întâmpla să morară vechiul demnitar în Roma (reservatio). Bonifaciu VIII-lea și mai ales papii din Avignon au extins foarte mult acest drept, mai pretinzând încă și ~~altul~~ de pildă, așa numitele venituri „intercalare” (intercalaris), adică veniturile de pe timpul vacanțelor scaunelor episcopale, precum și „annate”-le, adică veniturile celor dintâin an de pă-

storire al noului dignitar. Aceste drepturi au produs mult sânge rău și mari nemulțumiri în *intreaga lume creștină, dar mai ales în Germania* (sublinierea e a noastră), unde mii și miile asteptau numai un nume, ca să-și poată deschide gura împotriva Romei" (Ludwig Pastor. Papst Gesch.).

Și tot același Domn Georgescu, la pag. 129, e nevoit să constate că „Alexandru VI-lea (1492—1503) cu viața lui a stricat foarte mult bisericii... Cugetându-te la papii renasterii și mai ales la *nenorocitul Alexandru al VI-lea*, involuntar te întrebi: Pentru ce a lăsat Dumnezeu să se întâmple toate acestea... *ca biserica să fie profanată de toate slăbiciunile și păcatele omenesti.*”

Cred, că aceste probe de sinceritate sunt cu mult mai lapidare, ca și constatările mele din articolul încriminat. Domnii dela „Unirea” făceau mai bine, dacă recunoșteau adevărul constatărilor sumare, și nu ne provocau să spunem lucruri și mai amare.

Atât și mai mult nu! Eu privesc discuția asupra articolului „Das Reformationsfest” încheiată. Ori vreau domnii dela „Unirea” să discutăm și asupra îndulgențelor?

Și înainte de ce am discuta, încă o rugămintă. Să ne slăbească în viitor cu acuzele gratuite, odată de filo-profesantism, alte ori de o prea mare inferioritate de cunoștințe.

Dr. G. Stănescu
prof. acad. teol.

Isus Hristos

(Urmare)

Suetoniu vede în Isus un instigator Iudeu, care trăiește încă. Iudeii însă duc lupte înverșurate în contra demnității Messianice a lui Isus și contra dreptului de existență al bisericii creștine, cari lupte-provoacă multe tulburări.

Tertulian în (Apolog. c. 3 și Ad. nation. I o.) ne spune, că păgânii numiau pe creștinii: Chrestianos. Lactantiu Institut. div. IV. 7 „ignorantia eorum qui cum immutata litera Chrestiani solent dicere.”

4. Mai valoroasă este ep. lui C. Plinius Secundus, guvernator al Bitiniei, contemporan lui Tacit și Suetoniu (cu toate că scrierea lui aparține primilor ani ai sec. II), către împăratul Traian (Ep. X 96, ed. Keil):

„Față de cei pe cari nu-i aducea pretinzând că sunt creștini am avut următoarea procedu-

ră: I-am întrebat dacă sunt creștini. Pe cei cari mărturiseau, i-am întrebat și a doua și a treia oară amenințându-l cu execuția. Pe cei cari erau statornici în afirmația lor i-am osândit. Nici când n'am stat la îndoială că trebuie să pedepsesc încăpățănarea și îndârjirea neflexibilă.

Unii păreau nebuni, cari (fiindcă erau romani) am propus să fie retrimiși în Roma. Îndată în decursul pertractării după cum obicinuia să se întâmple au obvenit mai multe feluri de disculpări.

Mi s'a însemnat o carte anonimă, care cuprindea numele multora, cari întrebați: „dacă sunt sau au fost creștini, au negat. Împreună cu mine au chemat într'ajutorul zeilor și înaintea icoanei tale (care pentru această ocazie am poruncit să fie cinstită, ca un simulacru, au jertfit tămâie și vin, batjocorind pe Hristos, iar pe cei, despre cari se afirma, că nu se pot silui fiind într'adevăr creștini, am crezut de bine să-i las în pace; alții afirmau că sunt creștini, îndată însă negau, spunând, că au fost cândva, dar nu mai sunt; unii afirmau, că de 3 ani alții mai mulți, și nu puțini că de 20 ani nu mai sunt creștini; toți acestia în fața icoanei tale și la ale zecilor simulacre s'au închinat și de Hristos, s'au lepădat.

Afirmau însă, și aceasta este vina și gresala lor principală, că sunt obicinuți a se întruni în fiecare zi înainte de revărsatul zorilor și să cânte lui Hristos, ca și unui D-zeu' innuri de laudă, să se oblige prin sacrament la evitarea faptelor rele, de a nu săvârși furturi, răpiri; adultere, de a nu denega credința, și de a nu contesta bunurile încredințate.

După săvârșirea acestora au obiceiul că se despart, ca din nou să se adune, ca să ia pâinea în sine nesticăcioasă. Datina aceasta și-au părăsit-o după ce am dat un edict în care amăsurat poruncilor tale, am interzis întrunirile secrete prietenesti.

Ce-i mai mult am crezut de necesar, ca dela două servitoare, cari se numesc „diaconese” să cunosc, ce e adevărat, chiar prin chimurile lor, și n'am aflat alta decât că e superstiție gresită și neobicinuită. Astfel cred necesar să te consult pe tine. Consultarea mi se pare cu atât mai necesară, cu cât este mai mare numărul acolora, cari sunt primejduiți să cadă în această superstiție. Toate vârstele, din toate stările sociale, bărbații și femeii deopotrivă sunt, și vor fi primejduiți. Nu numai orasele,

dar și satele și cătunele contaminate de această primejdie, care se pare că stagnează și se poate nimici. E constatat îndeajuns că în templele zeilor aproape părăsite, din nou se celebrează solemnitățile sfinte, vreme îndelungată părăsite. Și de pretuțindeni se aduc lucruri să fie jertfite zeilor, pe cari azi rar cine le cumpără. De aici putem ușor deduce, că mulțimea oamenilor se poate îndrepta și e loc pentru pocăință.

Nici Plinius nu știe să relateze mai mult despre concepția internă a creștinismului, decât „N'am găsit-o superstiție absurdă și fără de măsură.” Cu toate acestea mărturia lui are greutate.

La Pliniu nu mai apare creștinismul, ca o religie plină de tâlhării, precum e la Tacit și Suetoniu. Puterea credinței și moralul ridicat al acestei religii îl surpind. Esența creștinismului ne-o arată prin cuvintele: „Ei cântă lui Hristos, ca D-zeului lor lauda.”

5. Ca mărturii dubioase putem aminti: a) Corespondența lui Abgar regele Edessa cu Isus Hristos.) (Eusebiu H. E. I. 3). Cu toate că Nirschi o susține de adevărată Dobschütz în „Christusbilder” u. Untersuchungen zur Gesch. der altchristl. Literatur 18 (1899) p. 102” documentează a fi neistorică.

b) Scrisoarea sîrianului Mara, către fiul său Seraficon an. 72, despre viața și moartea lui Isus. (Cureon, Spicilegium Syriacum, Londra 1855.)

Deasemenea sunt apocrife și comunicatele lui Pilat către împ. Tiberius, despre condamnarea lui Isus, precum și ep. funcționarului roman Lentulus către senat cu privire la persoana lui Isus. (Dobschütz „Zeitschrift für Neutestamentliche Wissenschaft 1902 p. 29).

Dr. G. Muntean.

1) Lehrbuch der Fund. Teol. ed. II p. 307 Heitinger
2) Pletzer, Historische Elemente in den apokrifthen Kindheitsevangelien 1864

STIRI

AVIS. Atragem din nou atenția oficilor protoponesti și parohiale ca la trimiterea banilor să indice pe cuponul mandatului pentru ce trimit banii, crutând astfel multă corespondență de prisos și evitând eventualele incurcături.

Ziua de 1 Decembrie a fost prăsimită și în anul acesta cu solemnitatea cuvenită la biserică noastră din Cluj. S'a făcut serviciu divin de către protopopul Nicolae Vasiu și asesorul cons. Dr. Vasile Sava ca diacon. Răspunsurile le-a dat corul teologilor. La sfârșit a rostit protopopul N. Vasiu o cuvântare înălțătoare. Au asistat reprezentanții autorităților civile și militare din Cluj. Seara s'a dat un festival la Teatrul Național la care a ținut d. N. Bogdan directorul liceului „Reg. Maria” o cuvântare iar d. Ștefan Metes o frumoasă conferință, despre evoluția idealului național în istoria noastră.

† **Mihail Brătianu** preotul nostru din Potoc a reposat în 3 Decembrie în vârstă de 74 ani după un serviciu de 54 ani la altarul Domnului. Odihnească în pace.

Numire nouă. Parohia noastră Lăpus din tractul Câmpeni, constituindu-se în comună politică, de sine stătătoare, s'a luat numirea **Arieseni** aprobată, fiind cu ordinul Ministerului de interne No. 8805.

Pomenirea Marelui Andrei. Lună în 30 Nov. s'a făcut la biserică noastră parohială din Cluj pomenirea marelui arhiereu Andrei Șaguna. Serviciul divin a fost săvârșit de preotul A. Musat și diaconul A. Todoruț, iar răspunsurile le-a dat corul teologilor sub conducerea prof. Dr. V. Petrascu. La sfârșit a rostit prof. Dr. A. Buzdug o frumoasă cuvântare în cinstea marelui Arhiereu. La serbare au asistat studenții teologi cu corpul profesoral, consistoriul și mai mulți intelectuali din oraș.

Congresul național bisericesc, după legea nouă de organizare, se va deschide la 15 Ianuarie 1926 — cum scriu gazetele din București — iar sesiunea de toamnă a Sfântului Sinod în 15 Decembrie.

Sigilul. În Alba-ullia s'a înființat o fabrică de stampile sub firma „Sigilul”.

O biblie. Un creștin din Japonia, dl. Ishizuka, a izbutit să copieze Vechiul și Noul Testament pe o singură foaie de hârtie, un rolou din cea frumoasă hârtie japonează numită „Kakimo-

no" lățea de 75 cm. și lungă de 1 m. 80. Caracterile sunt așa de mici, încât e nevoie de o lupă pentru a le descifra; ele apar atunci minunat de clare și delicat trase cu pensula, după cea mai bună tradiție. „Am consacrat pentru facerea acestei lucrări patru ani și jumătate și zece mii de rugăciuni, — a declarat unui interpelator dl Ishizuka. Și acest răspuns îl pune în rândul renumiților copisti din evul mediu, care se opreau pentru a face o picasă rugăciune, de câteori întâlneau, în manuscrisul lor, numele lui Dumnezeu.

* * *

Horthy vrea să fie rege. În vremea din urmă lui Horthy, guvernatorul Ungariei, i-s-a suit foarte mult domnia la cap și de aceea el și-a pus în gând să ajungă rege. Guvernul sârb, care a aflat despre acele planuri, le-a împărtășit și guvernului român și celui cehoslovac, ca împreună să chibzuiască ce fel de măsuri să iee împotriva acestor planuri, căci după hotărârea dela Paris Ungaria nu are nevoie a se mai face regat, ci trebuie să rămână republică.

No. 455—1925 pp.

1—3

CONCURS REPETIT

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“ pentru postul de paroh în parohia de cl. I-a Geoagiul de sus I (Ioseni), din protopopiatul Aiud.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Intregirea salarului dela Stat.
2. Folosința sesiunei parohiale de cca 10 jug. cat., cu lemne în natură din pădurea bisericii de pe $\frac{1}{4}$ jug. cat., anual.
3. Onorariile stolare obicinuite și prestația în natură de câte 1 Dl. (ferie) must dela fiecare familie anual.
4. În schimbul zilelor de muncă, cari se ca-sează, parohul va primi, drept compensație, uzufructul unei grădini de avere a bisericii.
5. Locuința în natură în actuala casă parohială, obligându-se parohia ca în cel mai scurt timp să edifice casă parohială nouă, deplin responsabilă cerințelor actuale.

Reflectanții, îndreptățiți la concurs, își vor înainta cererile cu documentele de lipsă oficiului nostru, în termenul arătat, și, pe lângă obser-

varea dispozițiilor reglementare, se vor prezenta în parohie, în vre-o Duminică sau sârbătoare, spre a face cunostință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ort. român din Aiud, în înelegere cu comitetul parohial din Geoagiul de sus I.

Aiud, la 28 Noemvrie 1925.

Protopop Iosif Pop.

1—3

CONCURS

Devenind vacant postul de paroh în parohia de cl. II Bontida din tractul Clujului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Renașterea.“

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Seiune parohială: 23 jug. dar s'au făcut demersuri pentru întregire la 32 jugare.
3. Casă parohială.
4. Stole după împrejurări.

Doritorii de-a ocupa acest post își vor înainta cererile, întocmite conform prescrișilor §-lui 13 din Statutul organic, oficiului protopopesc din Cluj, care va ține seamă de § 32 din Reglam. pentru parohii. Candidații se vor prezenta și în parohie, înainte de alegere.

Cluj, 1 Decemvrie 1925.

Oficiul protopopesc cu consimțământul comitetului parohial.

Nicolae Vasile
protopop.

No. 1100—1925.

1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de *preot misionar* eparhial sistematizat prin hotărârea Ministerială No. 19260 din 18 Iunie 1923, cu locuința permanentă în Cluj, publicăm concurs cu termen de 45 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Retribuțiile sunt:

1. Salarul de bază de 1600 Lei lunar cu toate accesoriile.
2. Bilet de drum liber pe C. F. R.

3. Spesele de deplasare și diurnă de 200 Lei.

Dela concurenți se recereș cvalificație pentru parohii de clasa primă, experiență și serviciu pastoral de cel puțin 5 ani. Cei cu studii academice vor fi preferiți.

Petițiile însoțite de documentele necesare și de eventuale alte atestate recomandatoare, se vor înainta Consistorului Eparhial din Cluj în termenul deschis.

Concurenții din alte eparhii vor alătura la cererea de concurs și învoirea prealabilă a chi-riachului la care aparțin că le concedă să reflecteze la acest post.

Reflectanții serioși se vor prezenta în bise-rica parohială din Cluj, într-o Duminică sau sârbătoare, unde vor oficia și vor ținea o cu-vântare, care va servi de orientare la numire.

Cluj, la 1 Decembrie 1925.

Consistoriul Diecezan.

No. 465—1925 pp.

1—3

CONCURS REPETIT

Pentru ocuparea postului de paroh în paro-hia de cl. III-a, Râpa-Remet din protopopiatul Aiud, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în „Renasterea”.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt: salariul legal dela stat, conform calificației și a coalei B; folosirea porțiunii canonice luată în coala B; prestația zilei de lucru și a ferdelei (20 l.) de cereale dela fiecare familie și ono-rariile stolare obicinuite.

Reflectanții își vor înainta petițiile provă-zute cu documentele de lipsă, în termenul in-dicat, subsemnatului Oficiu protopopesc, și, pe lângă observarea dispozițiilor reglementare, se vor prezenta în parohie, la biserică, în vre-o Duminică sau sârbătoare, spre a cânta, cu-vânta, eventual a și celebra.

Aiud, la 20 Noembrie 1925.

Oficiul protopopesc al Aiudului în înțelegere cu comitetul parohial dela Râpa-Remet.

Protopop. Iosif Pop.

No. 338—1925.

1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. III Dobric, protopresbiteratul Lăpus, se publică concurs cu termen de 30 zile dela pri-ma apariție în „Renasterea”.

Venitele acestui post sunt:

1. Salariul dela stat.

2. O miertă de cucuruz desfăcat ori 2 merte nedesfăcat (cu cocian) dela fiecare familie.

3. Una zi de lucru cu palmele dela fiecare familie.

4. Stola stațorită la 1 Noembrie a. c.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți să-și înainteze în termenul definit cererea de concurs provăzută cu actele legale acestui ofi-ciu și pot să se prezinte în parohie în zi de Duminică ori sârbătoare pentru a face cunoș-tință cu credincioșii.

Lăpusul-unguresc, la 3 Noembrie 1925.

Oficiul protopresbiterat ort. român al trac-tului „Lăpus” în înțelegere cu comitetul pa-rohial.

Zaharie Manu
prot.

No. 347—1925.

1—3

CONCURS

Pentru întegrea postului de preot din paro-hia Vașcapău aparținătoare protopresbitera-tului Unguraș, să publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renasterea”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Intregirea dela stat.

2. Seșiune parohială în estenzium de 10 ju-găre cadastrale care în cadrul reformei agra-re este sub întregire.

3. 1 miertă cucuruz sfărmat, dela fiecare ca-să, din cari $\frac{1}{3}$ parte să cuvine cantorului și crâznicului.

4. 1 zi de lucru dela fiecare familie.

5. Venitele stolare obicinuite.

Reflectanții își vor înainta cererile de con-curs în terminul deschis subscrisului oficiu ppopesc și pe lângă observarea dispozițiilor re-glementare să vor prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Unguraș, 24 Noembrie 1925.

Oficiul protopresbiterat tractual în coînte-legere cu oficiu parohial concurenți.

Joiț Ghiurițan

PROTOPOP.

ww

No. 343/1925

2—3

CONCURS REPETIT

Devenind vacant postul de paroh în parohia de cl. I Borgorus în tractul Bistriței, pentru în-

întregirea aceluia se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renasterea”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salariul legal dela Stat.
2. Sesiune parohială : 20 jug. fânat și 1 jum. jug. arător.
3. Stolele statorite majorate conform împrejurărilor de astăzi, cari se pot vedea și la oficiul protopopesc.
4. În lipsa de casă parohială, parohia se îngrijeste de locuință corespunzătoare.

Reflecții calificate își vor trimite cererile la Oficiul protopresb. ort. rom. în Bistrița și li se dă voie a se prezenta și în comună pentru a-și lua informații și a face cunostința poporului. Se observă că în lipsă de concurență cu calificăție de cl. I. vor fi admiși și de cei cu calificăție pentru parohii de cl. II dacă vor avea prealabila încuviințare a Ven. Consistor.

Bistrița, 10 Noembrie 1925.

Oficiul protop. în cointelegere cu Comitetul parohial.

Grigore Pletosu
protopop

No. 490/1925

2—3

CONCURS REPETIT

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. III *Butene* din tractul Huedinului se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Renasterea”.

Venitele împreună cu acest post sunt :

1. Un teritor de circa un jugăr rezervat pentru edificarea casei parohiale și supra edificățile economice curte și grădina parohială. Parohia se obligă a edifica case parohiale sau a transforma școala confesională în casă parohială în timpul cel mai scurt.
2. Una ferdelă de grâu, secară, porumb sau orz de fiecare fun și una zi de lucru în natură sau prețul zilei dela fiecare fun.
3. 15 jugăre, 530 stânjeni sesiune parohială. Pentru întregirea prin reforma agrară s'au făcut demersurile convenite.
4. Stola obținută.
5. Drept de pășunat și pădure.
6. Întregirea dela stat conform calificăției unei. Cererile de concurs instruite conform norme-

lor în vigoare se vor înainta în termenul indicat subsemnatului oficiu.

Reflecții pe lângă observarea prescrierilor din regulament pentru parohii se vor prezenta în parohie spre a face cunostință cu poporul. Huedin, la 16 Noembrie 1925.

Oficiul prot. presbiterial ort. rom. al tractului. Huedin în cointelegere cu Comitetul parohial.

Aurel Muntean
protopop

CĂRȚI

La consistorial nostru sunt depozitate spre desfacere următoarele cărți :

1. Papism și ortodoxism în Ardeal de Dr. G. Ciuhădu — — — 12.— Lei
2. Românii ortodocși și Românii uniți de Dr. G. Ciuhădu — — — 10.— Lei
3. Ortodoxia și creștinismul apusean de P. L. Nicodim — — — 8.— Lei
4. Schisma Românească sau Unirea cu Roma — — — — — 2.50 Lei
5. Analele Asociației „A. Șaguna” II. și III. à 20 lei, pentru membri — — — — — 16.— Lei
6. Învățăminte cu icoane (12 cărți postale cu icoane din Sft. Scriptură) — — — — — 10.— Lei
7. Vieța unei mame credincioase de Dr. I. Lupaș — — — 5.— Lei

Nou apărut!

Cea mai bogată carte de rugăciuni

„Căparea Fericirii”

de: G. Mânzat preot

cu tot felul de rugăciuni ocazionale
în 364 pagini la

Librăria ANCA Cluj.

PREȚUL:

Cartonată 85.—. În pânză 140.—.
În piele lux pentru dame 280.— și 350.— Lei.

„Predici la Morți”

de: prot. I. Marga

55.— Lei.

13—20

La comandă anticipați prețul plus 10 Lei porto.